

ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ
ਵਿਵਿਅਨ ਬੋਸ ਭੁਵਨੇਸ਼ਵਰ ਪ੍ਰਸਾਦ ਸਿਨਹਾ, ਸਈਦ
ਜਾਫਰ ਇਮਾਮ, ਅਤੇ ਐਨ. ਚੰਦਰਸ਼ੇਖਰ ਅਈਅਰ, ਜੇ.ਜੇ.

1954 ਦੀ ਕ੍ਰਿਮੀਨਲ ਅਪੀਲ ਨੰ. 43।

ਰਾਮ ਕ੍ਰਿਸ਼ਨ ਅਤੇ ਇੱਕ ਹੋਰ, - ਅਪੀਲਕਰਤਾ

ਬਨਾਮ

ਦਿੱਲੀ ਰਾਜ,- ਜਵਾਬਦਾਤਾ।

1954 ਦੀ ਕ੍ਰਿਮੀਨਲ ਅਪੀਲ ਨੰ. 44।

ਗਿਆਨ ਚੰਦ, - ਅਪੀਲਕਰਤਾ

ਬਨਾਮ

ਦਿੱਲੀ ਰਾਜ,- ਜਵਾਬਦਾਤਾ

ਕ੍ਰਿਸ਼ਟਾਚਾਰ ਰੋਕੂ ਕਾਨੂੰਨ (1947 ਦਾ ਐਕਟ II)-ਸੈਕਸ਼ਨ 1956 5(1) (ਡੀ)-ਦੇ ਤਹਿਤ ਅਪਰਾਧ—ਕੀ

ਰਿਸ਼ਵਤਖੋਰੀ ਦੇ ਅਰਥਾਂ ਦੇ ਅੰਦਰ ਆਉਂਦਾ ਹੈ—ਰੇਲਵੇ ਦੇ ਕਰਮਚਾਰੀ—ਕੀ ਰੇਲਵੇ ਸੈੱਟ- 9 ਮਾਰਚ ਵੈੱਟ
ਪਬਲਿਕ ਸਰਵੈਂਟ ਹਨ—ਲਾਇਨਿੰਗ ਫਾਹਾਂ, ਕੀ ਵਰਜਿਤ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ—ਜਾਲਾਂ ਦੇ ਦੌਰਾਨ ਕੀਤਾ ਗਿਆ
ਅਪਰਾਧ- ਸਜ਼ਾ।

ਇਹ ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਧਾਰਾ 161, 162 ਅਤੇ 163, ਭਾਰਤੀ ਦੰਡਾਵਲੀ, ਕਿਸੇ ਵਿਅਕਤੀ ਨੂੰ ਕੁਝ
ਕਰਨ ਜਾਂ ਬਰਦਾਸ਼ਤ ਕਰਨ, ਕਿਸੇ ਵਿਅਕਤੀ ਪ੍ਰਤੀ ਪੱਖ ਜਾਂ ਨਫਰਤ ਦਿਖਾਉਣ, ਜਾਂ ਨਿੱਜੀ ਪ੍ਰਭਾਵ ਦੀ ਵਰਤੋਂ
ਕਰਕੇ ਅਜਿਹੇ ਵਿਵਹਾਰ ਨੂੰ ਪ੍ਰੇਰਿਤ ਕਰਨ ਲਈ ਇੱਕ ਮਨੋਰਥ ਜਾਂ ਇਨਾਮ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦਿੰਦੀ ਹੈ। ਧਾਰਾ (ਡੀ)
ਅਧੀਨ ਅਪਰਾਧ ਲਈ ਇਹ ਸਭ ਸਾਬਤ ਕਰਨਾ ਜ਼ਰੂਰੀ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਇਹ ਕਾਫ਼ੀ ਹੈ ਜੇਕਰ ਇੱਕ ਜਨਤਕ ਸੇਵਕ ਵਜੋਂ
ਆਪਣੇ ਅਹੁਦੇ ਦੀ ਦੁਰਵਰਤੋਂ ਕਰਕੇ ਕੋਈ ਵਿਅਕਤੀ ਆਪਣੇ ਲਈ ਕੋਈ ਆਰਥਿਕ ਲਾਭ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਪੂਰੀ
ਤਰ੍ਹਾਂ ਪੱਖ ਜਾਂ ਨਫਰਤ ਦਿਖਾਉਣ ਦੇ ਇਰਾਦੇ ਜਾਂ ਇਨਾਮ ਦੀ ਪਰਵਾਹ ਕੀਤੇ ਬਿਨਾਂ। ਕਿਸੇ ਖਾਸ ਤੰਬੂ ਲਈ ਦੋ
ਅਪਰਾਧਾਂ ਦੇ ਤੱਤ ਆਮ ਹਨ, ਬਿਨਾਂ ਸ਼ੱਕ। ਪਰ ਇਸ ਤੋਂ ਅੱਗੇ ਜਾ ਕੇ ਇਹ ਦਲੀਲ ਦੇਣ ਲਈ ਕਿ ਧਾਰਾ (ਡੀ) ਵਿੱਚ
ਪਰਿਭਾਸ਼ਿਤ ਅਪਰਾਧ ਰਿਸ਼ਵਤ ਦੇ ਅਰਥਾਂ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਆਉਂਦਾ ਹੈ, ਉਪ ਧਾਰਾ ' ਤੇ 'ਬਹੁਤ ਤੰਗ ਉਸਾਰੀ'
ਲਗਾਉਣਾ ਹੈ।

ਅੱਗੋਂ ਇਹ ਵੀ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਕਿ ਕ੍ਰਿਸ਼ਟਾਚਾਰ ਰੋਕੂ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਤਹਿਤ ਰੇਲਵੇ ਦੇ ਕਰਮਚਾਰੀ ਜਨਤਕ ਸੇਵਕ
ਹਨ।

ਵੀ ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਇੱਕ ਪੂਰਨ ਨਿਯਮ ਦੇ ਤੌਰ 'ਤੇ ਨਹੀਂ ਰੱਖਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਜਾਲ
ਵਿਛਾਉਣ ਦੀ ਇਸ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਮਨਾਹੀ ਕੀਤੀ ਜਾਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ ਕਿ ਅਜਿਹਾ ਕਰਨ ਨਾਲ ਅਸੀਂ ਅਪਰਾਧਾਂ ਦੇ
ਕਮਿਸ਼ਨ ਲਈ ਸੱਦਾ ਦਿੰਦੇ ਹਾਂ। ਦੇਖਣ ਲਈ ਕੋਈ ਵਾਰੰਟ ਨਹੀਂ ਹੈ

ਕਿ ਫਾਹਾਂ ਦੇ ਦੌਰਾਨ ਕੀਤੇ ਗਏ ਅਪਰਾਧ ਘੱਟ ਗੰਭੀਰ ਹੁੰਦੇ ਹਨ ਅਤੇ ਸਿਰਫ ਮਾਮੂਲੀ ਜਾਂ ਮਾਮੂਲੀ ਸਜ਼ਾਵਾਂ ਦੀ ਮੰਗ ਕਰਦੇ ਹਨ।

(ਸਪੈਸ਼ਲ ਲੀਵ ਦੁਆਰਾ ਅਪੀਲਾਂ .ਫੌਜਦਾਰੀ ਵਿੱਚ ਦਿੱਲੀ ਵਿਖੇ ਪੰਜਾਬ ਹਾਈਕੋਰਟ ਦੇ ਸਰਕਟ ਬੈਂਚ ਦੇ 23 ਅਕਤੂਬਰ, 1953 ਦੇ .ਫੈਸਲੇ ਅਤੇ ਆਰਡਰ ਤੋਂ .ਅਪੀਲ ਨੰਬਰ 24-ਡੀ, 1953 ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਤੋਂ ਪੈਦਾ ਹੋਈ। ਅਤੇ 1953 ਦੇ ਕ੍ਰਿਸਟਾਚਾਰ ਕੇਸ ਨੰਬਰ 10 ਵਿੱਚ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਜੱਜ, ਦਿੱਲੀ ਦੀ ਅਦਾਲਤ ਦੀ ਮਿਤੀ 26 ਅਗਸਤ, 1953 ਦਾ ਹੁਕਮ)।

Cr ਵਿੱਚ ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਲਈ 1954 ਦਾ ਏ. ਨੰਬਰ 43: ਸ਼੍ਰੀ ਜੈ ਗੋਪਾਲ ਸੇਠੀ, ਸੀਨੀਅਰ ਵਕੀਲ, (ਸ਼੍ਰੀ ਨੌਨੀਤ ਲਾਲ, ਐਡਵੋਕੇਟ, ਉਸ ਦੇ ਨਾਲ)।

1954 ਦੇ ਸੀਆਰ, ਏ. ਨੰ: 44 ਵਿੱਚ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਲਈ: ਸ਼੍ਰੀ ਪ੍ਰੀਤਮ ਸਿੰਘ ਸਵੀਰ, ਐਡਵੋਕੇਟ।

ਦੋਨਾਂ ਅਪੀਲਾਂ ਵਿੱਚ ਜਵਾਬਦੇਹ ਲਈ: ਸ਼੍ਰੀ ਸੀ.ਕੇ. ਡਾਫਟਰੀ, ਸਾਲਿਸਿਟਰ-ਜਨਰਲ ਆਫ ਇੰਡੀਆ। (ਸ਼੍ਰੀ ਪੋਰਸ, ਏ. ਮਹਿਤਾ, ਸ਼੍ਰੀ ਐਚ. ਆਰ. ਖੰਨਾ ਅਤੇ ਸ਼੍ਰੀ ਪੀ. ਜੀ. ਗੋਖਲ, ਐਡਵੋਕੇਟ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਨਾਲ)।

ਨਿਰਣਾ.

Chandra-
sekhhara
Aiyar, J.

ਅਦਾਲਤ ਦਾ ਫੈਸਲਾ- ਚੰਦਰਸ਼ੇਖਰ ਅਈਅਰ ਦੁਆਰਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਜੇ. ਰਾਮ ਕਿਸ਼ਨ, ਅਪਰਾਧਿਕ ਅਪੀਲ ਨੰਬਰ 43 ਵਿੱਚ ਪਹਿਲਾ ਅਪੀਲਕਰਤਾ, ਸਹਾਰਨਪੁਰ ਦੇ ਕੁੰਦਨ ਲਾਈ- ਰਾਜਾ ਰਾਮ ਦੀ ਫਰਮ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਹਿੱਸੇਦਾਰ-ਮਾਲਕ ਹੈ। ਦੂਸਰਾ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਪ੍ਰੇਮ ਚੰਦ ਉਸੇ ਥਾਂ ਨਰਾਇਣ ਪ੍ਰਸ਼ਾਦ ਅਤੇ ਪ੍ਰੇਮ ਚੰਦ ਦੀ ਫਰਮ ਵਿੱਚ ਭਾਈਵਾਲ ਹੈ। ਅਪੀਲਕਰਤਾ, ਗਿਆਨ ਚੰਦ, ਲੇਖ ਰਾਜ-ਸ਼ੁੱਠ ਨਾਥ ਨਾਂ ਦੀ ਫਰਮ ਦਾ ਮੁਨੀਮ ਹੈ। ਤਿੰਨ ਫਰਮਾਂ ਸਮੇਤ ਸਹਾਰਨਪੁਰ ਦੇ ਕੁਝ ਵਪਾਰੀਆਂ 'ਤੇ ਝੂਠੇ ਐਲਾਨਾਂ ਜਾਂ ਸਰਟੀਫਿਕੇਟਾਂ 'ਤੇ ਰਿਆਇਤੀ ਦਰਾਂ 'ਤੇ ਆਲੂ ਬਰਾਮਦ ਕਰਨ ਦਾ ਸ਼ੱਕ ਸੀ ਕਿ ਉਹ ਬੀਜ ਆਲੂ ਹਨ। ਅਕਤੂਬਰ 1951 ਵਿੱਚ ਸਹਾਰਨਪੁਰ ਵਿਖੇ ਇਸ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਪੁਲਿਸ ਤਫਤੀਸ਼ ਜਾਰੀ ਸੀ। ਮਦਨ ਲਾਲ, ਰੇਲਵੇ ਸੈਕਸ਼ਨ

ਇਸ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਪੀਡਬਲਯੂ 4 ਦੇ ਤੌਰ 'ਤੇ ਜਾਂਚ ਕੀਤੇ ਗਏ ਅਧਿਕਾਰੀ ਨੂੰ ਰੇਲਵੇ ਵਿਭਾਗ ਦੁਆਰਾ ਰਾਮ ਕ੍ਰਿਸ਼ਨ ਦੀ ਮਦਦ ਲਈ ਰੱਖਿਆ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਜਾਂਚ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਹੋਰ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਪੁਲਿਸ ਸਥਾਪਨਾ। ਸਹਾਰਨਪੁਰ ਵਿਖੇ ਰੇਲਵੇ - ਦਿੱਲੀ ਮਾਰਗ ' ਤੇ ਰੇਲਵੇ ਪਾਰਸਲ ਕਲਰਕ ਲਾਭੂ ਰਾਮ ਨੂੰ ਸਟੇਸ਼ਨ ਗਿਆਨ ਚੰਦ ਮਾਸਟਰ ਵੱਲੋਂ ਪੁਲਿਸ ਪਾਰਟੀ ਦੀ ਮਦਦ ਲਈ ਤਾਇਨਾਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ।

ਇਸਤਰਾਸਾ ਪੱਖ ਵੱਲੋਂ ਦੋਸ਼ ਲਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਦਿੱਲੀ ਦੌਰਾਨ ਤਫਤੀਸ਼ ਦੀ ਪ੍ਰਗਤੀ ਦੌਰਾਨ ਅਤੇ ਮੁਲਜ਼ਮਾਂ ਦੇ ਚੰਦਰ ਘਰਾਂ ਅਤੇ ਦੁਕਾਨਾਂ ਦੀ ਸੇਖੜਾ ਦੀ ਤਲਾਸ਼ੀ ਲਈ ਗਈ ਸੀ- ਰਾਮ ਕਿਸ਼ਨ ਨੇ ਲਾਭੂ ਰਾਮ ਨੂੰ ਅਈਅਰ, ਜੇ. ਨੂੰ ਇਕ ਪਾਸੇ ਲੈ ਲਿਆ ਅਤੇ ਤਜਵੀਜ਼ ਰੱਖੀ ਕਿ ਤਿੰਨੋਂ ਫਰਮਾਂ ਨੂੰ ਪ੍ਰੀ. ਰੁਪਏ ਅਦਾ ਕਰਨ ਲਈ ਤਿਆਰ 2,000 ਜੇ ਕੇਸ ਨੂੰ ਬੰਦ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਅਤੇ ਮਦਨ ਲਾਲ ਨੂੰ ਸਜ਼ਾ ਦਿੱਤੀ ਜਾਣੀ ਸੀ। ਮਦਨ ਲਾਲ ਨੇ ਅਜਿਹੀ ਤਜਵੀਜ਼ ਨਾਲ ਕੋਈ ਲੈਣਾ-ਦੇਣਾ ਹੋਣ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਕਰ ਦਿੱਤਾ, ਪਰ ਦੋਸ਼ੀ ਆਪਣੀ ਪੇਸ਼ਕਸ਼ 'ਤੇ ਅੜੇ ਰਹੇ, ਅਖੀਰ ਇਹ ਫੈਸਲਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਕਿ ਉਨ੍ਹਾਂ ਲਈ ਦਿੱਲੀ ਵਿਖੇ ਮਦਨ ਲਾਲ ਦੇ ਘਰ ਜਾਲ ਵਿਛਾਇਆ ਜਾਵੇ। ਇਸ ਯੋਜਨਾ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਚੁੱਕੇ ਗਏ ਕਦਮਾਂ ਦਾ ਵਿਸਥਾਰ ਵਿੱਚ ਵਰਣਨ ਕਰਨਾ ਬੇਲੋੜਾ ਹੈ। ਜਾਲ ਸਫਲ ਹੋ ਗਿਆ। ਤਿੰਨੋਂ ਦੋਸ਼ੀ ਅਤੇ ਲਾਭ ਰਾਮ 29 ਦਸੰਬਰ ਦੀ ਸਵੇਰ ਨੂੰ ਦਿੱਲੀ ਵਿਖੇ ਸਨ, ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਕੁੱਲ ਰਕਮ ਰਾਮ ਕਿਸ਼ਨ ਵੱਲੋਂ ਮਦਨ ਲਾਲ ਨੂੰ ਕਰੰਸੀ ਨੋਟਾਂ ਦੀ ਸ਼ਕਲ ਵਿੱਚ 5,000 ਰੁਪਏ ਅਦਾ ਕੀਤੇ ਗਏ ਜਦੋਂ ਕਿ ਦੋ ਪੁਲਿਸ ਅਧਿਕਾਰੀ; ਅਤੇ ਇੱਕ ਮੈਜਿਸਟ੍ਰੇਟ ਇੱਕ ਨਾਲ ਵਾਲੇ ਕਮਰੇ ਵਿੱਚੋਂ ਗੱਲਬਾਤ ਸੁਣ ਰਿਹਾ ਸੀ ਅਤੇ ਦਰਵਾਜ਼ੇ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਮੋਰੀ ਰਾਹੀਂ ਭੁਗਤਾਨ ਦੇਖਿਆ।

ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ 'ਤੇ ਭਾਰਤੀ ਦੰਡਾਵਲੀ ਦੀ ਧਾਰਾ 120-ਬੀ ਦੇ ਤਹਿਤ ਮਦਨ ਲਾਲ ਦੁਆਰਾ ਕੀਤੇ ਗਏ ਭ੍ਰਿਸ਼ਟਾਚਾਰ ਰੋਕੂ ਕਾਨੂੰਨ (2) ਦੀ ਧਾਰਾ 5 (2) ਦੇ ਤਹਿਤ ਅਪਰਾਧਿਕ ਦੁਰਵਿਵਹਾਰ ਦੇ ਅਪਰਾਧ ਦਾ ਕਾਰਨ ਬਣਨ ਲਈ ਅਪਰਾਧਿਕ ਸਾਜ਼ਿਸ਼ ਰਚਣ ਦੇ ਦੋਸ਼ ਲਗਾਏ ਗਏ ਸਨ। , ਇਸਤਰਾਸਾ ਪੱਖ ਦੇ ਗਵਾਹਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਇੱਕ। ਉਨ੍ਹਾਂ 'ਤੇ ਭਾਰਤੀ ਦੰਡਾਵਲੀ ਦੀ ਧਾਰਾ 116 ਦੇ ਨਾਲ ਪੜ੍ਹੀ ਗਈ ਉਸੇ ਧਾਰਾ ਦੇ ਤਹਿਤ ਉਕਤ ਮਦਨ ਲਾਲ ਦੁਆਰਾ ਉਸ ਨੂੰ ਰੁਪਏ ਦੀ ਰਕਮ ਅਦਾ ਕਰਕੇ ਅਪਰਾਧਿਕ ਦੁਰਾਚਾਰ ਲਈ ਉਕਸਾਉਣ ਲਈ ਵੀ ਦੋਸ਼ ਲਗਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ। 5,000 ਗੈਰ-ਕਾਨੂੰਨੀ ਪ੍ਰਸ਼ੰਸਾ ਦੇ ਜ਼ਰੀਏ - ਜੋ ਕਿ ਅਪਰਾਧ ਸੀ, ਹਾਲਾਂਕਿ, ਉਸ ਦੁਆਰਾ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ।

ਅਧਿਕਾਰੀ, ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਪੀਡਬਲਯੂ 4 ਵਜੋਂ ਜਾਂਚਿਆ ਗਿਆ ਸੀ, ਨੂੰ ਰੇਲਵੇ ਵਿਭਾਗ ਦੁਆਰਾ ਜਾਂਚ ਵਿੱਚ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਪੁਲਿਸ ਸਥਾਪਨਾ ਦੀ ਸਹਾਇਤਾ ਲਈ ਨਿਯੁਕਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਸਹਾਰਨਪੁਰ ਵਿਖੇ ਰੇਲਵੇ ਪਾਰਸਲ ਕਲਰਕ, ਲਾਭ ਰਾਮ ਨੂੰ ਸਟੇਸ਼ਨ ਮਾਸਟਰ ਨੇ ਪੁਲਿਸ ਪਾਰਟੀ ਦੀ ਮਦਦ ਲਈ ਤਾਇਨਾਤ ਕੀਤਾ ਸੀ।

Ram Krishan
and another v.
: State of
The Delhi

Gian Chand
v.
The State of
Delhi

Chandra-
sekhhara
Aiyar, J.

ਇਸਤਗਾਸਾ ਪੱਖ ਵੱਲੋਂ ਦੋਸ਼ ਲਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਤਫਤੀਸ਼ ਦੀ ਪ੍ਰਗਤੀ ਦੇ ਦੌਰਾਨ ਅਤੇ ਮੁਲਜ਼ਮਾਂ ਦੇ ਘਰਾਂ ਅਤੇ ਦੁਕਾਨਾਂ ਦੀ ਤਲਾਸ਼ੀ ਲੈਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਰਾਮ ਕਿਸ਼ਨ ਲਾਭ ਰਾਮ ਨੂੰ ਇਕ ਪਾਸੇ ਲੈ ਗਿਆ ਅਤੇ ਤਜਵੀਜ਼ ਦਿੱਤੀ ਕਿ ਤਿੰਨੋਂ ਫਰਮਾਂ ਨੂੰ 10 ਲੱਖ ਰੁਪਏ ਦੇਣ ਲਈ ਤਿਆਰ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇਗਾ।

2,000 ਜੇ ਕੇਸ ਨੂੰ ਬੰਦ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਅਤੇ ਮਦਨ ਲਾਲ ਨੂੰ ਸਜ਼ਾ ਦਿੱਤੀ ਜਾਣੀ ਸੀ। ਮਦਨ ਲਾਲ ਨੇ ਅਜਿਹੀ ਤਜਵੀਜ਼ ਨਾਲ ਕੋਈ ਲੈਣਾ-ਦੇਣਾ ਹੋਣ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਕਰ ਦਿੱਤਾ, ਪਰ ਦੋਸ਼ੀ ਆਪਣੀ ਪੇਸ਼ਕਸ਼ 'ਤੇ ਅੜੇ ਰਹੇ, ਅਖੀਰ ਇਹ ਫੈਸਲਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਕਿ ਉਨ੍ਹਾਂ ਲਈ ਦਿੱਲੀ ਵਿਖੇ ਮਦਨ ਲਾਲ ਦੇ ਘਰ ਜਾਲ ਵਿਛਾਇਆ ਜਾਵੇ। ਇਸ ਯੋਜਨਾ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਚੁੱਕੇ ਗਏ ਕਦਮਾਂ ਦਾ ਵਿਸਥਾਰ ਵਿੱਚ ਵਰਣਨ ਕਰਨਾ ਬੇਲੋੜਾ ਹੈ। ਜਾਲ ਸਫਲ ਹੋ ਗਿਆ। ਤਿੰਨੋਂ ਦੋਸ਼ੀ ਅਤੇ ਲਾਭ ਰਾਮ 29 ਦਸੰਬਰ ਦੀ ਸਵੇਰ ਨੂੰ ਦਿੱਲੀ ਵਿਖੇ ਸਨ, ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਕੁੱਲ ਰਕਮ ਰਾਮ ਕਿਸ਼ਨ ਦੁਆਰਾ ਮਦਨ ਲਾਲ ਨੂੰ ਕਰੰਸੀ ਨੋਟਾਂ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ 5,000 ਦਾ ਭੁਗਤਾਨ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਜਦੋਂ ਕਿ ਦੋ ਪੁਲਿਸ ਅਧਿਕਾਰੀ ਅਤੇ ਇੱਕ ਮੈਜਿਸਟ੍ਰੇਟ ਇੱਕ ਨਾਲ ਵਾਲੇ ਕਮਰੇ ਵਿੱਚੋਂ ਗੱਲਬਾਤ ਸੁਣ ਰਹੇ ਸਨ ਅਤੇ ਦਰਵਾਜ਼ੇ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਮੋਰੀ ਦੁਆਰਾ ਭੁਗਤਾਨ ਨੂੰ ਦੇਖਿਆ।

ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ 'ਤੇ ਭਾਰਤੀ ਦੰਡਾਵਲੀ ਦੀ ਧਾਰਾ 120-ਬੀ ਦੇ ਤਹਿਤ ਮਦਨ ਲਾਲ ਦੁਆਰਾ ਕੀਤੇ ਗਏ ਭ੍ਰਿਸ਼ਟਾਚਾਰ ਰੋਕੂ ਕਾਨੂੰਨ (2) ਦੀ ਧਾਰਾ 5 (2) ਦੇ ਤਹਿਤ ਅਪਰਾਧਿਕ ਦੁਰਵਿਵਹਾਰ ਦੇ ਅਪਰਾਧ ਦਾ ਕਾਰਨ ਬਣਨ ਲਈ ਅਪਰਾਧਿਕ ਸਾਜ਼ਿਸ਼ ਰਚਣ ਦੇ ਦੋਸ਼ ਲਗਾਏ ਗਏ ਸਨ। , ਇਸਤਗਾਸਾ ਪੱਖ ਦੇ ਗਵਾਹਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਇੱਕ। ਉਨ੍ਹਾਂ 'ਤੇ ਭਾਰਤੀ ਦੰਡਾਵਲੀ ਦੀ ਧਾਰਾ 116 ਦੇ ਨਾਲ ਪੜ੍ਹੀ ਗਈ ਉਸੇ ਧਾਰਾ ਦੇ ਤਹਿਤ ਉਕਤ ਮਦਨ ਲਾਲ ਦੁਆਰਾ ਉਸ ਨੂੰ ਰੁਪਏ ਦੀ ਰਕਮ ਅਦਾ ਕਰਕੇ ਅਪਰਾਧਿਕ ਦੁਰਾਚਾਰ ਲਈ ਉਕਸਾਉਣ ਲਈ ਵੀ ਦੋਸ਼ ਲਗਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ। 5,000 ਗੈਰ-ਕਾਨੂੰਨੀ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ ਬਕਾਇਆ ? ਜੇ ਜੁਰਮ, ਹਾਲਾਂਕਿ, ਉਸ ਦੁਆਰਾ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ।

ਕ੍ਰਿਸ਼ਣ ਦਿਨ -ਰਾਤ ਮਨੁੱਖੀ ਸੁਭਾਅ ਦੇ ਆਰਡਰ ਦੇ ਲਾਲਚਾਂ ਦੇ ਅੱਗੇ ਝੁਕਦੇ ਹਨ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਅਪਰਾਧੀ ਅਤੇ ਪੋਥਰ ਮਿਨਲਸ ਵਜੋਂ ਸਜ਼ਾ ਦਿੱਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਹੈ; ਦੂਜੇ ਸ਼ਬਦਾਂ ਵਿਚ, ਰਾਜ ਦੇ ਅਧੀਨ ਕੀਤੇ ਗਏ ਅਪਰਾਧ

ਅਜਿਹੇ ਹਾਲਾਤਾਂ ਨੂੰ ਸਿਰਫ ਘਿਣਾਉਣੇ ਨਹੀਂ ਮੰਨਿਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ।

ਪਹਿਲੀ ਦਲੀਲ ਦੀ ਪ੍ਰਸ਼ੰਸਾ ਕਰਨ ਲਈ ਭ੍ਰਿਸ਼ਟਾਚਾਰ ਰੋਕੂ ਕਾਨੂੰਨ ਦੀ ਧਾਰਾ 5 ਦੀ ਭਾਸ਼ਾ ਵੱਲ ਧਿਆਨ ਦੇਣ ਦੀ ਲੋੜ ਹੈ, ਜੋ ਇਹਨਾਂ ਸ਼ਬਦਾਂ ਵਿੱਚ ਹੈ-

“ਐਸ. 5 (1) ਇੱਕ ਜਨਤਕ ਸੇਵਕ ਨੂੰ ਆਪਣੀ ਡਿਊਟੀ ਨਿਭਾਉਣ ਵਿੱਚ ਅਪਰਾਧਿਕ ਦੁਰਵਿਹਾਰ ਦੇ ਅਪਰਾਧ ਨੂੰ ਪੂਰਾ ਕਰਨ ਲਈ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, -

Delhi
Gian Chand
v.
The State of
Delhi

Chandra-
sekhara
Aiyar, J.

- (a) ਜੇਕਰ ਉਹ ਆਦਤਨ ਤੌਰ 'ਤੇ ਸਵੀਕਾਰ ਕਰਦਾ ਹੈ ਜਾਂ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਦਾ ਹੈ ਜਾਂ ਸਵੀਕਾਰ ਕਰਦਾ ਹੈ ਜਾਂ ਸਵੀਕਾਰ ਕਰਨ ਲਈ ਸਹਿਮਤ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਜਾਂ ਕਿਸੇ ਵਿਅਕਤੀ ਤੋਂ ਆਪਣੇ ਲਈ ਜਾਂ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਵਿਅਕਤੀ ਲਈ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਇਨਾਮ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ ਵਜੋਂ ਕੋਈ ਵੀ ਤਸੱਲੀਬਖਸ਼ (ਕਾਨੂੰਨੀ ਮਿਹਨਤਾਨੇ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ) ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਭਾਰਤੀ ਦੀ ਧਾਰਾ 161 ਵਿੱਚ ਜ਼ਿਕਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਪੀਨਲ ਕੋਡ, ਜਾਂ
- (b) ਜੇ ਉਹ ਆਦਤ ਅਨੁਸਾਰ ਸਵੀਕਾਰ ਕਰਦਾ ਹੈ ਜਾਂ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਦਾ ਹੈ ਜਾਂ ਸਵੀਕਾਰ ਕਰਦਾ ਹੈ ਜਾਂ ਸਵੀਕਾਰ ਕਰਨ ਲਈ ਸਹਿਮਤ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਜਾਂ ਆਪਣੇ ਲਈ ਜਾਂ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਵਿਅਕਤੀ ਲਈ, ਕਿਸੇ ਕੀਮਤੀ ਚੀਜ਼ ਨੂੰ ਬਿਨਾਂ ਰਾਸ਼ਨ ਦੇ ਜਾਂ ਕਿਸੇ ਵਿਚਾਰ ਲਈ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਜਿਸਨੂੰ ਉਹ ਜਾਣਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਅਚੁਕਵਾਂ ਹੈ, ਕਿਸੇ ਅਜਿਹੇ ਵਿਅਕਤੀ ਤੋਂ ਜਿਸਨੂੰ ਉਹ ਜਾਣਦਾ ਹੈ, ਜਾਂ ਕਿਸੇ ਵੀ ਕਾਰਵਾਈ ਜਾਂ ਕਾਰੋਬਾਰ ਵਿੱਚ ਉਸ ਦੁਆਰਾ ਲੈਣ-ਦੇਣ ਜਾਂ ਲੈਣ-ਦੇਣ ਕੀਤੇ ਜਾਣ ਵਾਲੇ ਹੋਣ, ਜਾਂ ਆਪਣੇ ਜਾਂ ਕਿਸੇ ਸਰਕਾਰੀ ਕਰਮਚਾਰੀ ਜਿਸਦਾ ਉਹ ਅਧੀਨ ਹੈ, ਜਾਂ ਕਿਸੇ ਵਿਅਕਤੀ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰਤ ਕੰਮਾਂ ਨਾਲ ਕੋਈ ਸਬੰਧ ਹੋਣ ਦੀ ਸੰਭਾਵਨਾ ਹੈ ਜਿਸਨੂੰ ਉਹ ਜਾਣਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉਸ ਵਿੱਚ ਦਿਲਚਸਪੀ ਹੈ ਜਾਂ ਉਸ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਵਿਅਕਤੀ, ਜਾਂ

Ram Krishan
and another
v,
The State of
Delhi
Gian Chand
v.
The State of
Delhi

Chandra-
sekhara
Aiyar. J.

- (c) ਜੇ ਉਹ ਬੇਈਮਾਨੀ ਨਾਲ ਜਾਂ ਧੋਖੇ ਨਾਲ ਕਿਸੇ ਜਨਤਕ ਸੇਵਕ ਵਜੋਂ ਉਸ ਨੂੰ ਸੌਂਪੀ ਗਈ ਜਾਂ ਉਸ ਦੇ ਨਿਯੰਤਰਣ ਅਧੀਨ ਕਿਸੇ ਜਾਇਦਾਦ ਨੂੰ ਆਪਣੀ ਖੁਦ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਲਈ ਬਦਲਦਾ ਹੈ ਜਾਂ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਵਿਅਕਤੀ ਨੂੰ ਅਜਿਹਾ ਕਰਨ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਦਿੰਦਾ ਹੈ, ਜਾਂ,
- (d) ਜੇਕਰ ਉਹ ਭ੍ਰਿਸ਼ਟ ਜਾਂ ਗੈਰ-ਕਾਨੂੰਨੀ ਤਰੀਕਿਆਂ ਨਾਲ ਜਾਂ ਜਨਤਕ ਸੇਵਕ ਵਜੋਂ ਆਪਣੇ ਅਹੁਦੇ ਦੀ ਦੁਰਵਰਤੋਂ ਕਰਕੇ, ਆਪਣੇ ਲਈ ਜਾਂ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਵਿਅਕਤੀ ਲਈ ਕੋਈ ਕੀਮਤੀ ਚੀਜ਼ ਜਾਂ ਆਰਥਿਕ ਲਾਭ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਦਾ ਹੈ।
- (2) ਕੋਈ ਵੀ ਜਨਤਕ ਸੇਵਕ ਜੋ ਆਪਣੀ ਛੁੱਟੀ ਵਿੱਚ ਮਾਮੂਲੀ ਦੁਰਵਿਹਾਰ ਕਰਦਾ ਹੈ
ਸੱਤ ਸਾਲ ਤੱਕ ਦੀ ਮਿਆਦ ਲਈ ਕੈਦ ਦੀ ਸਜ਼ਾ, ਜਾਂ ਜੁਰਮਾਨਾ, ਜਾਂ ਦੋਵਾਂ ਨਾਲ ਸਜ਼ਾਯੋਗ ਹੋਵੇਗੀ।
- (3) ਉਪਧਾਰਾ (2) ਦੇ ਅਧੀਨ ਸਜ਼ਾ ਯੋਗ ਅਪਰਾਧ ਦੇ ਕਿਸੇ ਵੀ ਮੁਕੱਦਮੇ ਵਿੱਚ ਇਹ ਤੱਥ ਕਿ ਦੋਸ਼ੀ ਵਿਅਕਤੀ ਜਾਂ ਉਸਦੀ ਤਰਫੋਂ ਕੋਈ ਹੋਰ ਵਿਅਕਤੀ ਕਬਜ਼ੇ ਵਿੱਚ ਹੈ, ਜਿਸ ਲਈ ਦੋਸ਼ੀ ਵਿਅਕਤੀ ਵਿੱਤੀ ਸਰੋਤਾਂ ਜਾਂ ਜਾਇਦਾਦ ਦੇ ਉਸਦੇ ਜਾਣੇ-ਪਛਾਣੇ ਸਰੋਤਾਂ ਤੋਂ ਅਨੁਪਾਤੀ ਹੋਣ ਦਾ ਤਸੱਲੀਬਖਸ਼ ਲੇਖਾ ਨਹੀਂ ਦੇ ਸਕਦਾ। ਆਮਦਨ ਸਾਬਤ ਹੋ ਸਕਦੀ ਹੈ, ਅਤੇ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਸਬੂਤ ਅਦਾਲਤ ਨੂੰ ਪ੍ਰੀ
ਮੰਨ ਲਓ, ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਇਸ ਦੇ ਉਲਟ ਸਾਬਤ ਨਾ ਹੋ ਜਾਵੇ, ਕਿ ਦੋਸ਼ੀ ਵਿਅਕਤੀ ਆਪਣੀ ਸਰਕਾਰੀ ਡਿਊਟੀ ਨਿਭਾਉਣ ਵਿੱਚ ਅਪਰਾਧਿਕ ਦੁਰਵਿਹਾਰ ਦਾ ਦੋਸ਼ੀ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਲਈ ਉਸ ਦੀ ਸਜ਼ਾ ਸਿਰਫ ਅਜਿਹੇ ਕਾਰਨਾਂ ਕਰਕੇ ਅਯੋਗ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗੀ ਜੋ ਸਿਰਫ ਅਜਿਹੀ ਧਾਰਨਾ 'ਤੇ ਆਧਾਰਿਤ ਹੈ।
- (4) ਇਸ ਧਾਰਾ ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ ਹੋਣਗੇ। ਅਤੇ ਇਸ ਸਮੇਂ ਲਈ ਲਾਗੂ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਕਾਨੂੰਨ ਦੀ ਬੇਇੱਜ਼ਤੀ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ, ਅਤੇ ਇਸ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਕੁਝ ਵੀ ਕਿਸੇ ਵੀ ਸਰਕਾਰੀ ਕਰਮਚਾਰੀ ਨੂੰ ਕਿਸੇ ਵੀ ਕਾਰਵਾਈ ਤੋਂ ਛੋਟ ਨਹੀਂ ਦੇਵੇਗਾ, ਜੇ ਇਸ ਧਾਰਾ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ, ਉਸਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਚਲਾਈ ਜਾ ਸਕਦੀ ਹੈ"

ਪ੍ਰਸਤਾਵਨਾ ਵਿੱਚ ਦਰਸਾਏ ਗਏ ਐਕਟ ਦਾ ਉਦੇਸ਼ ਰਿਸ਼ਵਤਖੋਰੀ ਅਤੇ ਭ੍ਰਿਸ਼ਟਾਚਾਰ ਦੀ ਰੋਕਥਾਮ ਲਈ ਵਧੇਰੇ ਪ੍ਰਭਾਵੀ ਉਪਬੰਧ ਕਰਨਾ ਹੈ। ਕਿਸੇ ਲੋਕ ਸੇਵਕ ਦੁਆਰਾ ਅਪਰਾਧਿਕ ਦੁਰਵਿਹਾਰ ਦੀ ਇੱਕ ਨਵੀਂ ਵਾੜ ਧਾਰਾ 5 ਦੁਆਰਾ ਬਣਾਈ ਗਈ ਹੈ ਅਤੇ ਉਪ-ਧਾਰਾ (2) ਦੇ ਤਹਿਤ ਇਸਨੂੰ ਸੱਤ ਸਾਲ ਤੱਕ ਦੀ ਕੈਦ ਜਾਂ ਜੁਰਮਾਨਾ ਜਾਂ ਦੋਵਾਂ ਨਾਲ ਸਜ਼ਾਯੋਗ ਬਣਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ। ਅਪਰਾਧ ਚਾਰ ਕਿਸਮਾਂ ਜਾਂ ਸ਼੍ਰੇਣੀਆਂ ਦਾ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਰਿਸ਼ਵਤਖੋਰੀ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਭਾਰਤੀ ਦੰਡ ਵਿਧਾਨ ਦੀ ਧਾਰਾ 161 ਵਿੱਚ ਪਰਿਭਾਸ਼ਿਤ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ, ਜੇਕਰ ਇਹ ਆਦਤ ਹੈ, ਤਾਂ ਧਾਰਾ (ਏ) ਵਿੱਚ ਆਉਂਦੀ ਹੈ। ਧਾਰਾ 165 ਵਿੱਚ ਦਰਸਾਏ ਗਏ ਕਿਸਮ ਦੀ ਰਿਸ਼ਵਤ, ਜੇਕਰ ਇਹ ਆਦਤ ਹੈ, ਤਾਂ ਧਾਰਾ (ਬੀ) ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਹੈ। ਕਲਾਜ਼ (c) ਇੱਕ ਜਨਤਕ ਸੇਵਕ ਦੁਆਰਾ ਭਰੋਸੇ ਦੀ ਅਪਰਾਧਿਕ ਉਲੰਘਣਾ ਬਾਰੇ ਵਿਚਾਰ ਕਰਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਸ਼ਬਦਾਵਲੀ ਸਾਨੂੰ ਕੋਡ ਦੀ ਧਾਰਾ 405 ਵਿੱਚ ਲੈ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। ਇਹ ਧਾਰਾ (ਡੀ) ਨਾਲ ਹੈ ਕਿ ਅਸੀਂ ਮੌਜੂਦਾ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਚਿੰਤਤ ਹਾਂ।

R.im Krishan
and another
i?.
The State of
Delhi
Gian Chand
v.
The State of
Delhi
Chandra-
sekhara
Afyar, J.

ਇਹ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ ਕਿ ਐਕਟ ਦਾ ਇਰਾਦਾ ਧਾਰਾ (ਡੀ) ਦੇ ਮਾਧਿਅਮ ਨਾਲ ਰਿਸ਼ਵਤਖੋਰੀ ਦੇ ਇੱਕ ਐਕਟ ਤੋਂ ਵੱਖਰਾ ਇੱਕ ਅਪਰਾਧ ਬਣਾਉਣਾ ਸੀ ਅਤੇ ਇਹ ਉਦੋਂ ਹੀ ਲਾਗੂ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ ਜਦੋਂ ਰਿਸ਼ਵਤ ਲੈਣ ਦੀ ਕੋਈ ਪੇਸ਼ਕਸ਼ ਨਾ ਹੋਵੇ ਅਤੇ ਰਿਸ਼ਵਤ ਸਵੀਕਾਰ ਨਾ ਹੋਵੇ। ਜਨਤਕ ਸੇਵਾਦਾਰ . ਇਸ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਸਬੂਤ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ, ਇਹ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਜਨਤਕ ਸੇਵਕ ਨੇ ਭ੍ਰਿਸ਼ਟ ਜਾਂ ਗੈਰ-ਕਾਨੂੰਨੀ ਤਰੀਕੇ ਅਪਣਾਏ ਹਨ ਅਤੇ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਆਪਣੇ ਲਈ ਜਾਂ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਵਿਅਕਤੀ ਲਈ ਕੋਈ ਕੀਮਤੀ ਚੀਜ਼ ਜਾਂ ਵਿੱਤੀ ਲਾਭ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕੀਤਾ ਹੈ। ਕਿਸੇ ਅਣਚਾਹੇ ਵਿਅਕਤੀ ਤੋਂ ਜ਼ਬਰਦਸਤੀ ਰਿਸ਼ਵਤ ਲੈਣਾ ਇੱਕ ਸਵੈ-ਇੱਛਾ ਨਾਲ ਦੇਣ ਵਾਲੇ ਤੋਂ ਰਿਸ਼ਵਤ ਲੈਣ ਤੋਂ ਵੱਖਰਾ ਹੈ ਅਤੇ ਧਾਰਾ 5 (1), ਉਪ-ਧਾਰਾ (ਡੀ) ਅਧੀਨ ਦੋਸ਼ ਲਗਾਉਣ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ, ਧਮਕੀ ਜਾਂ ਪ੍ਰੇਰਨਾ ਹੋਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ, ਜਾਂ ਸਰਕਾਰੀ ਕਰਮਚਾਰੀ ਤੋਂ ਕਾਰਵਾਈ ਕਰਨ ਦਾ ਵਾਅਦਾ ਕਰਨਾ ਜਾਂ ਉਸ ਦੁਆਰਾ ਆਰਥਿਕ ਲਾਭ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨ ਲਈ ਦਬਾਅ ਜਾਂ ਜ਼ਬਰਦਸਤੀ ਅਭਿਆਸ। ਇਹ ਦਲੀਲ ਉਸ ਅਧਾਰ 'ਤੇ ਅੱਗੇ ਵਧਦੀ ਹੈ ਕਿ ਐਕਟ ਸਾਧਾਰਨ ਰਿਸ਼ਵਤਖੋਰੀ ਤੋਂ ਵੱਖਰਾ ਵਾੜ ਤੋਂ ਸੁਤੰਤਰ ਬਣਾਉਣ ਅਤੇ ਬਣਾਉਣ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਇੱਕ ਪੱਖ ਵਿੱਚ ਇਹ ਕੋਈ ਸ਼ੱਕ ਨਹੀਂ, ਸੱਚ ਹੈ ਪਰ ਇਹ ਇਸ ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਨਹੀਂ ਕਰਦਾ

ਰਾਮ ਕ੍ਰਿਸ਼ਨ ਵਿੱਚ ਅਪਰਾਧਾਂ ਦਾ ਕੋਈ ਓਵਰਲੈਪਿੰਗ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਸਾਡੇ ਕੋਲ pri- ਅਤੇ ਇੱਕ ਹੋਰ ਵਰਤੀ ਗਈ ਭਾਸ਼ਾ ਅਤੇ ਦੀ ਸਥਿਤੀ ਦੇਖੋਇਸ ਨੂੰ ਪ੍ਰਭਾਵ. ਦਿੱਲੀ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਵਰਗ ਦੇ ਕੇਸ ਪੈਦਾ ਹੋ ਸਕਦੇ ਹਨ ਜਿੱਥੇ ਭ੍ਰਿਸ਼ਟ ਜਾਂ ਗੈਰ-ਕਾਨੂੰਨੀ ਤਰੀਕੇ ਅਪਣਾਏ ਜਾਂਦੇ ਹਨ ਜਾਂ

Gian Chand
i?
The State of
Delhi

Chandra-
sekhhara
Aiyar, J.

ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨ ਲਈ ਜਨਤਕ ਸੇਵਕ ਦਾ ਪਿੱਛਾ ਕੀਤਾ। ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਇੱਕ ਵਿੱਤੀ ਫਾਇਦਾ. ਸ਼ਬਦ "ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਦਾ ਹੈ", ਜਿਸ 'ਤੇ ਬਹੁਤ ਜ਼ਿਆਦਾ ਜ਼ੋਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਜੋ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਜਾਂ ਦਿੱਤੇ ਜਾਣ ਦੀ ਪੇਸ਼ਕਸ਼ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ, ਉਸ ਨੂੰ ਸਵੀਕਾਰ ਕਰਨ ਦੇ ਵਿਚਾਰ ਨੂੰ ਖਤਮ ਨਹੀਂ ਕਰਦਾ, ਹਾਲਾਂਕਿ ਇਹ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਦੇ ਯਤਨਾਂ ਦੇ ਇੱਕ ਤੱਤ ਨੂੰ ਵੀ ਦਰਸਾਉਂਦਾ ਹੈ। ਕੋਈ ਵੀ ਪੇਸ਼ਕਸ਼ ਕੀਤੀ ਗਈ ਰਕਮ ਦਾ ਭੁਗਤਾਨ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ

, ਜਾਂ ਭੁਗਤਾਨ ਦੀ ਮੰਗ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ

ਰਿਸ਼ਵਤ, ਜਾਂ ਧਮਕੀ ਜਾਂ ਜ਼ਬਰਦਸਤੀ ਦੁਆਰਾ ਰਿਸ਼ਵਤ ਦੀ ਵਸੂਲੀ: ਹਰੇਕ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ, ਉਹ ਇੱਕ ਜਨਤਕ ਸੇਵਕ ਵਜੋਂ ਆਪਣੇ ਅਹੁਦੇ ਦੀ ਦੁਰਵਰਤੋਂ ਕਰਕੇ ਇੱਕ ਆਰਥਿਕ ਲਾਭ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਦੀ ਧਾਰਾ 161 ਅਤੇ 165 ਵਿੱਚ 'ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਦਾ ਹੈ' ਸ਼ਬਦ ਵਰਤਿਆ ਗਿਆ ਹੈ

ਦੰਡ ਸੰਹਿਤਾ. ਦੂਜੇ ਸ਼ਬਦ "ਭ੍ਰਿਸ਼ਟ ਜਾਂ ਗੈਰ-ਕਾਨੂੰਨੀ ਸਾਧਨ" ਧਾਰਾ 162 ਵਿੱਚ ਸਥਾਨ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਦੇ ਹਨ। "ਭ੍ਰਿਸ਼ਟ ਅਤੇ ਗੈਰ-ਕਾਨੂੰਨੀ ਸਾਧਨ" ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ, ਸਾਡੇ ਕੋਲ "ਜਾਂ ਬੀਵੀ ਨਹੀਂ ਤਾਂ ਜਨਤਕ ਸੇਵਕ ਵਜੋਂ ਆਪਣੇ ਅਹੁਦੇ ਦੀ ਦੁਰਵਰਤੋਂ" ਸ਼ਬਦ ਵੀ ਹਨ। ਜੇਕਰ ਕੋਈ ਵਿਅਕਤੀ ਆਪਣੇ ਅਹੁਦੇ ਦੀ ਦੁਰਵਰਤੋਂ ਕਰਕੇ ਵਿੱਤੀ ਲਾਭ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਉਹ ਉਪ ਧਾਰਾ (ਡੀ) ਦੇ ਅਧੀਨ ਦੋਸ਼ੀ ਹੋਵੇਗਾ। ਸੈਕਸ਼ਨ 161, 162 ਅਤੇ 163 ਕੁਝ ਕਰਨ ਜਾਂ ਬਰਦਾਸ਼ਤ ਕਰਨ, ਕਿਸੇ ਵਿਅਕਤੀ ਪ੍ਰਤੀ ਪੱਖ ਜਾਂ ਨਫਰਤ ਦਿਖਾਉਣ, ਜਾਂ ਨਿੱਜੀ ਪ੍ਰਭਾਵ ਦੇ ਅਭਿਆਸ ਦੁਆਰਾ ਅਜਿਹੇ ਚਾਲ-ਚਲਣ ਨੂੰ ਉਕਸਾਉਣ ਲਈ ਮਨੋਰਥ ਜਾਂ ਇਨਾਮ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦਿੰਦੇ ਹਨ। ਇਹ ਸਭ ਸਾਬਤ ਕਰਨ ਲਈ ਧਾਰਾ (ਡੀ) ਦੇ ਅਧੀਨ ਅਪਰਾਧ ਲਈ ਜ਼ਰੂਰੀ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਜੇ ਇਹ ਕਾਫ਼ੀ ਹੈ ਜੇ ਇੱਕ ਜਨਤਕ ਸੇਵਕ ਵਜੋਂ ਆਪਣੇ ਅਹੁਦੇ ਦੀ ਦੁਰਵਰਤੋਂ ਕਰਕੇ ਕੋਈ ਵਿਅਕਤੀ ਆਪਣੇ ਲਈ ਕੋਈ ਆਰਥਿਕ ਲਾਭ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਇਰਾਦੇ ਜਾਂ ਪੱਖ ਜਾਂ ਨਫਰਤ ਦਿਖਾਉਣ ਲਈ ਇਨਾਮ ਦੀ ਉਮੀਦ ਤੋਂ ਬਿਨਾਂ। ਇੱਕ ਹੱਦ ਤੱਕ ਦੇ ਅਪਰਾਧਾਂ ਦੇ ਤੱਤ ਸਾਂਝੇ ਹਨ, ਬਿਨਾਂ ਸ਼ੱਕ। ਪਰ ਹੋਰ ਅੱਗੇ ਜਾ ਕੇ ਇਹ ਦਲੀਲ ਦੇਣ ਲਈ ਕਿ ਧਾਰਾ (ਡੀ) ਵਿੱਚ ਜੁਰਮਾਨਾ ਲਗਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ, ਰਿਸ਼ਵਤਖੋਰੀ ਦੇ ਅਰਥਾਂ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਆਉਂਦਾ ਹੈ, ਉਪ-ਧਾਰਾ ਉੱਤੇ ਬਹੁਤ ਜ਼ਿਆਦਾ ਸੰਕੁਚਿਤ ਨਿਰਮਾਣ ਕਰਨਾ ਹੈ। ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਅਦਾਲਤਾਂ ਵਿੱਚ ਭ੍ਰਿਸ਼ਟਾਚਾਰ ਦੇ ਕੇਸਾਂ ਦਾ ਤੇਜ਼ੀ ਨਾਲ ਨਿਪਟਾਰਾ, ਉੱਚ ਪੁਲਿਸ ਅਧਿਕਾਰੀਆਂ ਦੁਆਰਾ ਜਾਂਚ ਵਿੱਚ ਕੁਝ

ਲਾਭ

ਰਾਮ ਦੀ ਸੁਰੱਖਿਆ ਲਈ ਬਣਾਏ ਗਏ ਪ੍ਰਬੰਧਾਂ ਦਾ ਕ੍ਰਿਸ਼ਣ ਪਬਲਿਕ ਸਰਵੈਂਟਸ ਐਕਟ ਦੇ ਤਹਿਤ ਮੁਕੱਦਮਾ ਚਲਾਇਆ ਜਦੋਂ ਕਿ ਅਤੇ ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਵਧੀ ਹੋਈ ਅਪਾਹਜਤਾ ਦੇ ਅਧੀਨ ਵੀ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਅਰਥਾਤ, ਸਜ਼ਾ ਦੇ ਤੌਰ 'ਤੇ ਕੈਦ ਦੀ ਲੰਮੀ ਮਿਆਦ- ਦਿੱਲੀ ਦੇ ਵਿਚਾਰ ਅਤੇ ਮੁੜ ਧਾਰਨਾ ਦੀ ਅਰਜ਼ੀ- ਗਿਆਨ ਚੰਦ ਫੈਰਡ ਉਪ-ਧਾਰਾ (3) ਵਿੱਚ।

ਇਸ ਦਲੀਲ ਦੇ ਸਮਰਥਨ ਵਿੱਚ ਕਿ ਮਦਨ ਲਾਲ ਇੱਕ "ਜਨ ਸੇਵਕ" ਨਹੀਂ ਸੀ, ਭਾਰਤੀ ਰੇਲਵੇ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 137 ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਐਕਟ ਦੇ ਤਹਿਤ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਇਹ 1955 ਦੇ ਐਕਟ XVII ਦੁਆਰਾ ਸੋਧੇ ਜਾਣ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਖੜ੍ਹਾ ਸੀ, ਹਰ ਰੇਲਵੇ ਸੇਵਕ ਨੂੰ ਸਿਰਫ ਅਧਿਆਇ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ਾਂ ਲਈ ਇੱਕ ਜਨਤਕ ਸੇਵਕ ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਸੀ।

ਇੰਡੀਅਨ ਪੀਨਲ ਕੋਡ ਦੀ IX ਅਤੇ ਇਹ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ ਉਪ-ਧਾਰਾ (4) ਦੁਆਰਾ ਕਿ "ਭਾਰਤੀ ਦੰਡ ਵਿਧਾਨ ਦੀ ਧਾਰਾ 21 ਵਿੱਚ ਕੁਝ ਵੀ ਹੋਣ ਦੇ ਬਾਵਜੂਦ ਰੇਲਵੇ

ਸੇਵਕ ਨੂੰ ਜਨਤਕ ਸੇਵਕ ਨਹੀਂ ਮੰਨਿਆ ਜਾਵੇਗਾ

ਅਧਿਆਇ IX ਵਿੱਚ ਦੱਸੇ ਗਏ ਉਦੇਸ਼ਾਂ ਨੂੰ ਛੱਡ ਕੇ ਉਸ ਕੋਡ ਦੇ ਕਿਸੇ ਵੀ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਵੈਟ। ਸੋਧਿਆ ਹੋਇਆ ਉਪ ਧਾਰਾ (1) ਇਹਨਾਂ ਸ਼ਰਤਾਂ ਵਿੱਚ ਹੈ-

"ਭਾਰਤੀ ਦੰਡ ਸੰਹਿਤਾ ਦੀ ਧਾਰਾ 21 ਵਿੱਚ ਪਰਿਭਾਸ਼ਿਤ ਕੀਤੇ ਅਨੁਸਾਰ ਹਰ ਰੇਲਵੇ ਸੇਵਕ, ਇੱਕ ਜਨਤਕ ਸੇਵਕ ਨਾ ਹੋਣ ਕਰਕੇ, ਉਸ ਕੋਡ ਦੇ ਅਧਿਆਇ IX ਅਤੇ ਧਾਰਾ 409 ਦੇ ਉਦੇਸ਼ਾਂ ਲਈ ਇੱਕ ਜਨਤਕ ਸੇਵਕ ਮੰਨਿਆ ਜਾਵੇਗਾ।"

ਉਪ-ਧਾਰਾ (4) ਨੂੰ ਹੁਣ ਹਟਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਭ੍ਰਿਸ਼ਟਾਚਾਰ ਰੋਕੂ ਕਾਨੂੰਨ ਧਾਰਾ 2 ਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਦਾ ਹੈ ਕਿ "ਇਸ ਐਕਟ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ਾਂ ਲਈ, 'ਪਬਲਿਕ ਸਰਵੈਂਟ*' ਦਾ ਮਤਲਬ ਭਾਰਤੀ ਦੰਡਾਵਲੀ ਦੀ ਧਾਰਾ 21 ਵਿੱਚ ਪਰਿਭਾਸ਼ਿਤ ਕੀਤੇ ਗਏ ਜਨਤਕ ਸੇਵਕ ਤੋਂ ਹੈ।" ਨਤੀਜਾ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਸੋਧ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ, ਰੇਲਵੇ ਸੇਵਕਾਂ ਨੂੰ ਸਿਰਫ ਭਾਰਤੀ ਦੰਡ ਵਿਧਾਨ ਦੇ ਅਧਿਆਇ IX ਦੇ ਉਦੇਸ਼ਾਂ ਲਈ ਜਨਤਕ ਸੇਵਕ ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਸੀ, ਪਰ ਹੁਣ ਸੋਧ ਦੇ ਨਤੀਜੇ ਵਜੋਂ ਸਾਰੇ ਰੇਲਵੇ ਕਰਮਚਾਰੀ ਨਾ ਸਿਰਫ ਸੀਮਤ ਉਦੇਸ਼ਾਂ ਲਈ ਜਨਤਕ ਸੇਵਕ ਬਣ ਗਏ ਹਨ। ਪਰ ਇਹ ਵੀ ਆਮ ਤੌਰ 'ਤੇ ਕਿਸੇ ਵੀ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ, ਉਹ ਭ੍ਰਿਸ਼ਟਾਚਾਰ ਰੋਕੂ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਤਹਿਤ ਜਨਤਕ ਸੇਵਕ ਹਨ।

ਰਾਮ ਕ੍ਰਿਸ਼ਣ ਨੇ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਕਿਹਾ ਹੈ ਕਿ ਇੱਕ ਜਾਲ ਸੀ ਅਤੇ ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਨੂੰ ਇੱਕ ਹੋਰ ਰਿਹਾ ਸੀ ਅਤੇ ਦਿੱਲੀ ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਦੇ ਵਿਦਵਾਨ ਵਕੀਲ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਇਸ ਸਥਿਤੀ ਨੂੰ ਧਿਆਨ ਵਿੱਚ ਰੱਖਿਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ।

ਗਿਆਨ ਚੰਦ ਦੀ ਸਜ਼ਾ ਦਾ ਮਾਮਲਾ। ਇਸ ਸਬੰਧ ਵਿਚ ਸਾਡੇ ਏ.ਟੀ.ਓ. ਦਿੱਲੀ ਬ੍ਰੈਨ ਬਨਾਮ ਪੀਕ (1)

o.
The State of
Delhi
Chandra-
sekhara
Aiyar, J.

ਵਿੱਚ ਲਾਰਡ ਗੋਡਾਰਡ, ਸੀਜੇ ਦੇ ਵਜ਼ਨਦਾਰ ਨਿਰੀਖਣਾਂ ਦੇ ਜਾਣੇ-ਪਛਾਣੇ ਅਤੇ ਰਾਜ ਲਈ ਟੈਨਸ਼ਨ ਬੁਲਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ, ਜਿੱਥੇ ਉਸਦੀ ਲਾਰਡਸ਼ਿਪ ਐਕਸਪ੍ਰੈਸ- ਚੰਦਰਏ ਕਿ “ਦਿਨ ਹੈ। ਬਹੁਤ ਦੂਰ ਜਦੋਂ ਇਹ

ਸੇਖੜਾ ਇਸ ਦੇਸ਼ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਆਮ ਵਰਤਾਰਾ ਬਣ ਜਾਵੇਗਾ ਅਈਅਰ, ਜੇ.ਐਫ ਜਾਂ ਪੀ.ਓ.ਆਈ.ਸੀ.ਈ. ਦੇ ਅਧਿਕਾਰੀਆਂ ਨੂੰ ਕਿਸੇ ਵਿਰੁੱਧ ਸਬੂਤ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਅਪਰਾਧ ਕਰਨ ਲਈ ਕਿਹਾ ਜਾਣਾ; ਜੇਕਰ ਉਹ ਜੁਰਮ ਕਰਦੇ ਹਨ ਤਾਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਵੀ ਦੋਸ਼ੀ ਠਹਿਰਾਇਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਸਜ਼ਾ ਮਿਲਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ, ਕਿਉਂਕਿ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਉੱਚ ਅਧਿਕਾਰੀ ਦਾ ਹੁਕਮ ਕੋਈ ਬਚਾਅ ਨਹੀਂ ਕਰੇਗਾ?’ ਹਾਲਾਂਕਿ ਵਿਦਵਾਨ ਚੀਫ਼ ਜਸਟਿਸ ਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰਗਟਾਈ ਗਈ ਰਾਏ ਦੇ ਸਮਰਥਨ ਵਿੱਚ ਬਹੁਤ ਕੁਝ ਕਿਹਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਪਰ ਇਹ ਇੱਕ ਪੂਰਨ ਨਿਯਮ ਵਜੋਂ ਨਹੀਂ ਰੱਖਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਜਾਲ ਵਿਛਾਉਣ ਦੀ ਇਸ ਅਧਾਰ 'ਤੇ ਮਨਾਹੀ ਕੀਤੀ ਜਾਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ ਕਿ ਅਜਿਹਾ ਕਰਕੇ ਅਸੀਂ ਇੱਕ ਸੱਦਾ ਦਿੰਦੇ ਹਾਂ। ਅਪਰਾਧ ਦੇ ਕਮਿਸ਼ਨ. ਅਪਰਾਧ ਦਾ ਪਤਾ ਲਗਾਉਣਾ ਮੁਸ਼ਕਲ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ ਜੇਕਰ ਅਪਰਾਧੀਆਂ ਦੇ ਇਰਾਦੇ ਵਾਲੇ, ਖਾਸ ਤੌਰ 'ਤੇ ਭ੍ਰਿਸ਼ਟਾਚਾਰ ਦੇ ਮਾਮਲਿਆਂ ਵਿੱਚ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਝੁਕਾਅ ਅਤੇ ਗਤੀਵਿਧੀਆਂ ਨੂੰ ਪ੍ਰਦਰਸ਼ਿਤ ਕਰਨ ਦੇ ਮੌਕੇ ਪ੍ਰਦਾਨ ਨਹੀਂ ਕੀਤੇ ਜਾਂਦੇ ਹਨ। ਜਿੱਥੇ ਮਾਮਲਾ ਹੋਰ ਵੱਧ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਪੁਲਿਸ ਅਧਿਕਾਰੀ ਖੁਦ ਰਿਸ਼ਵਤ ਵਜੋਂ ਦਿੱਤੇ ਜਾਣ ਵਾਲੇ ਪੈਸੇ ਦੀ ਸਪਲਾਈ ਕਰਦੇ ਹਨ, ਵਿਧੀ ਦੀ ਸਖ਼ਤ ਨਿਖੇਧੀ ਯੋਗ ਹੈ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ *ਰਾਓ ਸ਼ਿਵ ਬਹਾਦਰ ਸਿੰਘ ਅਤੇ ਇੱਕ ਹੋਰ ਬਨਾਮ ਵਿਧੀਆ ਪ੍ਰਦੇਸ਼* (2) ਵਿੱਚ। *ਰਾਮਜਨਮ ਸਿੰਘ ਬਨਾਮ ਬਿਹਾਰ ਰਾਜ* (3) ਵੀ ਦੇਖੋ। ਪਰ ਸਵਾਲ ਦੀ ਨੈਤਿਕਤਾ ਜੋ ਵੀ ਹੋ ਸਕਦੀ ਹੈ, ਇਸ ਵਿਚਾਰ ਦੀ ਕੋਈ ਵਾਰੰਟ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਜਾਲ ਦੇ ਦੌਰਾਨ ਕੀਤੇ ਗਏ ਅਪਰਾਧ ਘੱਟ ਗੰਭੀਰ ਹੁੰਦੇ ਹਨ ਅਤੇ ਸਿਰਫ ਮਾਮੂਲੀ ਜਾਂ ਮਾਮੂਲੀ ਸਜ਼ਾਵਾਂ ਲਈ ਕਾਲ ਕਰਦੇ ਹਨ।

- (1)
(2)
(3)

(1947) 2 ਸਾਰੇ ER 572
1954 SCR 1098
ਸੀ.ਆਰ. 1953 ਦੀ ਅਪੀਲ ਨੰ. 81

ਸਬੰਧਤ ਅਪੀਲ ਨੰਬਰ 44 ਵਿੱਚ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੂੰ ਉਸਦੇ ਵਿਦਵਾਨ ਵਕੀਲ ਦੁਆਰਾ ਇਹ ਤਾਕੀਦ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ ਕਿ ਉਹ ਸਿਰਫ ਇੱਕ ਫਰਮ ਦਾ ਮੁਨੀਮ ਸੀ ਨਾ ਕਿ ਹੋਰ ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਦੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਇੱਕ ਹਿੱਸੇਦਾਰ ਜਾਂ ਮਾਲਕ ਨਹੀਂ ਸੀ ਅਤੇ ਉਸਦੇ ਬਾਰੇ ਇਹ ਨਹੀਂ ਕਿਹਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਕਿ ਉਹ ਦਿਲਚਸਪੀ ਰੱਖਦਾ ਸੀ।

Ram Krishan
and another
v.
The State of
Delhi
Gian Chand

- * ਕੇਸ ਨੂੰ ਸੁਲਝਾਉਣ ਲਈ ਕੋਈ ਰਿਸ਼ਵਤ ਦੇਣ ਜਾਂ ਦੇਣ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਵਿੱਚ। ਉੱਥੇ ਹੈ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਲਾਭੂ ਰਾਮ ਦਾ ਸਪਸ਼ਟ ਅਤੇ ਨਿਸ਼ਚਿਤ ਪ੍ਰਮਾਣ ਗਿਆਨ ਚੰਦ ^{ਦਿੱਲੀ ਹੈ} ਜਦੋਂ ਰਿਸ਼ਵਤ ਬਾਰੇ ਗੱਲ ਹੋਈ ਤਾਂ ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਨੂੰ ਨਾਲ ਲੈ ਕੇ ਉਸ ਕੋਲ ਆਏ। ਉਹ ਦੱਸਦਾ ਹੈ ਕਿ 29 ਦਸੰਬਰ, 1951 ਦੀ ਸਵੇਰ ਨੂੰ, ਕੋਰੋਨੇਸ਼ਨ ਹੋਟਲ, ਦਿੱਲੀ ਵਿਖੇ ਠਹਿਰੇ ਤਿੰਨ ਮੁਲਜ਼ਮਾਂ ਨੇ ਉਸ ਨੂੰ ਦੱਸਿਆ ਕਿ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਆਪਸ ਵਿੱਚ 10,000 ਰੁਪਏ ਇਕੱਠੇ ਕੀਤੇ ਹਨ। ਮਦਨ ਲਾਲ ਨੂੰ 5,000 ਰੁਪਏ ਅਦਾ ਕੀਤੇ ਜਾਣੇ ਹਨ ਅਤੇ ਮਦਨ ਲਾਲ ਦੇ ਘਰ ਤਿੰਨੋਂ ਮੁਕੱਦਮੇ ਇੱਕ-ਇੱਕ ਕਰਕੇ ਮਦਨ ਲਾਲ ਨੂੰ ਬੇਨਤੀ ਕਰਦੇ ਹਨ ਕਿ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਖਿਲਾਫ ਚੱਲ ਰਹੇ ਆਲੂ ਦੇ ਕੇਸ ਨੂੰ ਬੰਦ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਜਾਵੇ। ਇਸ ਗੱਲ ਦੀ ਪੁਸ਼ਟੀ ਮਦਨ ਲਾਲ ਨੇ ਕੀਤੀ ਹੈ ਜੋ ਦੱਸਦਾ ਹੈ ਕਿ ਤਿੰਨੋਂ ਮੁਲਜ਼ਮਾਂ ਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਇਹ ਪੈਸੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਸਾਂਝੇ ਤੌਰ 'ਤੇ ਲਏ ਸਨ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਇਸ ਨੂੰ ਸਵੀਕਾਰ ਕਰਨ ਅਤੇ ਕੇਸ ਵਾਪਸ ਲੈਣ ਦੀ ਬੇਨਤੀ ਕੀਤੀ ਸੀ। ਗਿਆਨ ਚੰਦ ਦਾ ਕੇਸ ਬਾਕੀ ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਤੋਂ ਕਿਸੇ ਵੀ ਵੱਖਰੇ ਪੈਮਾਨੇ 'ਤੇ ਨਹੀਂ ਖੜ੍ਹਾ ਹੈ।

Chandra-
sekhhara
Aiyar, J.

ਸਜ਼ਾਵਾਂ ਅਤੇ ਸਜ਼ਾਵਾਂ ਦੀ ਪੁਸ਼ਟੀ ਹੁੰਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਅਪੀਲਾਂ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਜਾਵੇਗਾ।

ਡਿਸਕਲੇਮਰ: - ਸਥਾਨਕ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਅਨੁਵਾਦ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਨਿਰਣਾ ਕੇਵਲ ਮੁਕੱਦਮੇਬਾਜ਼ਾ ਲਈ ਉਹਨਾਂ ਦੀ ਆਪਣੀ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਸਮਝਣ ਤੱਕ ਹੀ ਸੀਮਤ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸਦਾ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਇਸਤੇਮਾਲ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ। ਸਾਰੇ ਵਿਹਾਰਕ ਅਤੇ ਅਧਿਕਾਰਤ ਮੰਤਵਾਂ ਲਈ, ਨਿਆਂ ਨਿਰਣੇ ਦਾ ਅੰਗਰੇਜ਼ੀ ਸੰਸਕਰਣ-ਪ੍ਰਮਾਣਿਕ ਹੋਵੇਗਾ ਅਤੇ ਅਮਲ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਲਈ ਇਸ ਨੂੰ ਤਰਜੀਹ ਦਿੱਤੀ ਜਾਵੇਗੀ।

ਮਹਿਕ

